

Paharul cu dragoste

Stefan Doroftei Doimaneanu

Însetat,
Timid,
Sfios,
Am intrat în barul
Din centrul vechi
Al iubirii,
În căutarea visului
Pierdut,
Din prea multă
Tinerețe.

M-am așezat la masa
Din colțul sufletului
Și-am comandat
Un pahar plin cu iubire.

Lumina difuză
Din salonul gândurilor,
Pâlpâia speranțe,
Râvnind o picătură
Din absolut.

Vitrine pline
Cu suflet pustiit
Străluceau,
Hlizindu-se
La neputința evadării
Din sine,

- Cu spumă ?
Doi ochi mă priveau
Și-mi sfredeleau abisul
- Fără, am răspuns
Tăcând;
Spuma agită astrele,
Sentimentele,
Emoțiile,
Tulburându-le
Iremediabil...
- Aș prefera doar cu-n surâs.

Inima îmi ardea !
Nu aveam cu ce s-o sting !

Pe masă nu existau
Săruturi sau îmbrățișări
În care să scutur jarul.

După ceva vreme,
Paharul a sosit !
Dar ce păcat...
Inima mi se făcuse deja scrum.